

ΚΕΙΜΕΝΟ: Θουκυδίδης, Ιστορίαι, Α΄, 72

Γ1. Τέτοια περίπου είπαν οι Κορίνθιοι. Από τους Αθηναίους έτυχε να βρίσκεται από πριν κάποια πρεσβεία στη Σπάρτη για άλλα θέματα και, όταν τα πληροφορήθηκαν, φάνηκε καλό σ' αυτούς να παρουσιαστούν στους Λακεδαιμονίους και, χωρίς να απολογηθούν για τις κατηγορίες, για τις οποίες τους κατηγορούσαν οι πόλεις, να υποδείξουν γενικά ότι δεν θα έπρεπε αυτοί να λάβουν αμέσως αποφάσεις αλλά να το σκεφθούν περισσότερο. Ταυτόχρονα ήθελαν να υποδείξουν πόση ήταν η δύναμη της δικής τους πόλεως και να υπενθυμίσουν στους ηλικιωμένους αυτά που ήξεραν και στους νεότερους να παρουσιάσουν αυτά για τα οποία ήταν άπειροι, επειδή νόμιζαν ότι με τα λόγια περισσότερο θα στρέφονταν αυτοί προς την ησυχία (προς την ειρήνη) παρά προς τον πόλεμο. Αφού παρουσιάστηκαν, λοιπόν, στους Λακεδαιμονίους είπαν ότι ήθελαν και αυτοί να μιλήσουν στη συνέλευσή τους, εάν δεν υπήρχε κάποιο (διαδικαστικό) εμπόδιο. Αυτοί, λοιπόν, διέταξαν (τους κάλεσαν) να παρουσιαστούν και, αφού οι Αθηναίοι παρουσιάστηκαν, είπαν περίπου τα εξής.

Γ2. α. οἷς

πᾶν

πλέονα ἢ πλέω

δυνάμεσι

προσελθοῦσι

Γ2. β. εἰπέ

αἰσθέσθω

ἦσθα

ποιήσασθαι:

ποιῆ

πρόσιμεν

Γ3. α. παροῦσα: Κατηγορηματική μετοχή εκ του ἔτυχε
ἐγκλημάτων πέρι: Εμπρόθετος προσδιορισμός της αναφοράς (αναστροφή
προθέσεως)
αὐτοῖς: Δοτική του ενεργούντος προσώπου
ἄπειροι: Κατηγορούμενο στο εννοούμενο οἱ νεώτεροι
τραπέσθαι: Ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο του νομίζοντες (ετεροπροσωπία)

Γ3. β. νομίζοντες: Ἐπειδή οὗτοι ἐνόμιζον
προσελθόντες: Ὅτε προσήλθον

Γ3. γ. προσελθόντες οὖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφασαν βούλεσθαι καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ
πλήθος αὐτῶν εἰπεῖν, εἴ τι μὴ ἀποκωλύοι:

Υπόθεση: εἴ τι μὴ **ἀποκωλύοι**

Απόδοση: προσελθόντες οὖν τοῖς Λακεδαιμονίοις **ἔφασαν** βούλεσθαι καὶ αὐτοὶ
ἐς τὸ πλήθος αὐτῶν εἰπεῖν

Ο υποθετικός λόγος δείχνει την απλή σκέψη του λέγοντα.